

IOANNIS ADAMSONI
Carmen Eυχαριστικόν, ob eximia beneficia
in se à Deo collata, ac certo confe-
renda, in IESU CHRISTO

DOMINO.

Peccando gravitèr, gravitèr offendit Deum;
Justusque Judex gravitèr me affixit Deus;
Peccata toto corde deflavi anxius,
Nec hora fluxit vacua lachrymis meis;
Patrem benignum quòd gravitèr offenderim.
Fugio ad Iesum, qui mitis me adspexerat,
Monuitque Legis spretæ non semel suæ;
Clemensque dixit, morte nostrâ subrata
Peccata tibi sunt, & crux adobrata,
Lapisque cordis mollitus lapide altero;
Fletu abstineto, muta luctum gaudio;
Laus sempiterna sit Deo Patri optimo,
Ter Maximoque Filio sit gloria,
Tantæ salutis, qui fecere compotem.
Beatitatis hic primus gradus meæ.
Gratis remissa mihi sunt peccata omnia,
Justitia Christi jure & censetur mea,
Verè quòd ea sit facta per fidem mea,
Estque fide meus & Christus, & Christi omnia.
Instat secundus, qui longè est beatior,
Mens pura, puro lumine, videbit Deum,
Nebulis remotis cunctis, & doloribus:
Adspectus iste perfecta est beatitas;
O ter beatos, qui immersi hoc spectaculo,
Noctes diesque speculantur faciem Dei!
Majora specto, si majus fingi queat;
Expecto certus, quòd carne in Cœlo fruar,
Oculis ut istis Servatorem conspicer,
Lætis legamque gressibus vestigia,
Quocunque ductor se conferet Agnus Dei.
Hoc spero certus, nec ultra est, quod expetam:
Nisi qui supersunt de corpore, Iesu, tuo,
Ad nos aláores festinanter advolent;
Totus ut Iesus totum corpus compleat,
Totumque corpus Capiti jungatur suo:
Utque ipse Deus in omnibus sit omnia.